

www.omkonst.com:

Konstens cyklicitet

Monica Höll, "You're Talking to Me, Painting!", Galleri Fagerstedt, Stockholm, 7/4 – 22/5 2016

Text: Leif Mattsson

"Rage, Stone, Flower and the Ghost", 2016, opd, 200x200cm
© Monica Höll

"Calm, Spring, Rubbish and Behind", 2016, opd, 200x200cm
© Monica Höll

Konsten har en kvalitativ cyklicitet som återkommande gör sig påmind; uttryck som för ett tiotal år sedan ansågs daterade, framstår åter som levande, uttrycksfulla och innovativa. När neofigurationen och det ironiska, Dick Bengtssonliknande tilltalet var som starkast, för ett tiotal år sedan, var de abstrakta uttrycken delvis satta på undantag. Nu flödar de som aldrig förr i flertalet ateljéer och på många av våra konsthögskolor.

Men för rättvisans skull ska sägas att målare som Monica Höll – och fler med henne – genom åren behållit ett konsekvent tilltal av nonfigurativ art, oberoende av samtidskonstens modesvängningar. Jag minns med förtjusning hennes "Crazy drawing room" på Galleri Niklas Belenius, 2009, där svepande linjer fullständigt, ja närmast maniskt, intog och befolkade väggar, tak och golv i det relativt kompakta gallerirummet. **(Se recension)**

"Gläntan, Varsel, Grenen och Ljuset", 2016, opd, 204x200cm © Monica Höll

Utställningsvy © Monica Höll

Monica Hölls nya målningar är av en mer sluten majestätisk art,

påvisande en stor portion självförtroende och riktad viljestyrka. Denna gång har linjerna tämjts till att hålla sig inom ramarna. Men väl där öppnas en spatial djupverkan av nog så stark karaktär. Till det kommer en titelparafraserande blinkning till filmen "Taxi Driver" och den berömda monologen med Robert de Niro framför spegeln: "You talking to me?". I Hölls fall blir det: "You're Talking to Me, Painting!"

Bildspråkligt löper annars tankarna till amerikansk abstrakt expressionism och särskilt då till de Koonings Long Island-måleri. Men det bevisar också vilken temporal hållbarhet detta free-formliknande tilltal har – ett slags Ad Lib för den sensitiva målaren. Som att inom jazzens värld förena Thelonius Monks baktaktshamrande med Carla Bleys fingertoppssoul. (Abstrakt expressionism ligger så nära jazzen att uttrycken nästan ingår i kongenial symbios.)

Naturligtvis hade man önskat att Galleri Fagerstedt kunnat exponera fler av Hölls nya verk. (Gör er besväret att ta en titt "bakom kulisserna", där finns ytterligare ett antal intressanta målningar.) Enbart en dryg handfull verk ingår i huvudutställningen, men då är å andra sidan tre av dem av ansevärd mått.

Och som måleriskt manifest räcker det egentligen med de två större målningarna i huvudrummet. Där igenkänner de som följt Monica Höll genom åren hennes ömsom hackande ömsom rytmiskt svepande penselföring. Särskilt framgår det i "Rage, Stone, Flower and the Ghost", där stilbrotten av cartoonistisk karaktär blir något tydligare, skapande en kontrapunktisk bildpoetik inom kvadratens strama form.

Stockholm 2016-04-13 © Leif Mattsson

"Gläntan", 2016, opd, 40x30cm
© Monica Höll

"Gläntan, Varsel", 2016, opd, 40x40cm
© Monica Höll

Galleri Fagerstedt, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com